

„פומפידו אישר את מכירת ספינות הטילים!“

„לה קנאר אנשנה“ הוא שבועון סאטירי המופיע בפאריס. אבל מאחורי הסאטירה עומדת האינפורמציה הטובה ביותר של העיתונות הצרפתית כולה. זה מה שהיה לו דומר על פרשת ספינות הטילים:

● הספינות הסתלקו בליל ה-25 בדצמבר. אבל רק ב-26 לחודש, בשעות הערב, הודיעה על כך משטרת הנמל של שרבור לפאריס. ביום שבת ה-27 נערך חיפוש קדחתני אחרי השרים: הסי-תבר שכולם היו בחופשה.

● ההפלגה עצמה לא היתה אפופה שום סודיות. אנשי-הצוות קיבלו הודעה של שבועיים מראש על מועד ההפלגה. במשך שבוע ימים הוטו ענו מיצרכים על הספינות. קציני ומלחי הספינות נפרדו בחמימות מידידיהם בשרבור.

● ההפלגה נעשתה לפי כל הנהלים התקינים. הנהלת המכס קיבלה היתר מהוועדה הבינמשי-רדית, הממונה על מכירת נשק לארצות זרות. בי-ראש הוועדה עומד הנגראל בונט, שהממונה עליו הוא שריהנגנה דברה. אבל ייתכן שלא הכניסו את דברה בסוד העיניים.

● מה שברור הוא, שכל נציגי המשרדים ידעו מה מתרחש. ועדה זו מתכנסת אחת לחודש, והחלטותיה מועברות לדינית הנשיא, ראש-הממשלה, שרי ההגנה והאוצר. על כן, כאשר אישרה הוועדה סוף נובמבר את מכירת הספינות לחברה נורווגית — קיבלו השרים האלה ידיעה על כך.

● הספינות אינן מתאימות לקידוחי-נפט ימיים. אין מנוס מן המסקנה, כי המכירה אושרה על-ידי הנשיא פומפידו עצמו.

● אין ספק שפאריס בימה יחד עם ישראל את כל המחזה, במטרה כפולה: לספק לישראלים את ספינותיהם, ולטעון באוזני הערבים כי הידידות אליהם שרירה וקיימת, ושימשיכו לאהוב אותם ולמכור להם את הסחורה שהם מבקשים.

● הספינות הישראליות עגנו ליד המזח שהושי-אל להן על-ידי חיל-הים הצרפתי. היתה להן יציאה חופשית ליס. הן יכלו לחמוק בכל רגע בלי רשות — ואין להניח שחיל-האוויר או חיל-הים הצרפתיים היו מטבעים אותן. אם בכל זאת הפ-ליגו בתנאים פורמאליים סדירים, משמע שהניחו כי עיסקה זו לא תפגע ביחסים עם פאריס, כפי שבריחה ממש היתה פוגעת.

● זאת לא ההפרה השקטה היחידה של הי-אמברגו. יצרנים צרפתיים שולחים לישראל חלקי-חילוף — כולל מנועים — לצורך שרכשה בצרפת. לא הכל ניתן להעביר דרך אורלי ווילא-קובלאיי; את המיטלות הכבדים יותר שולחים דרך ארץ שכנה קטנה.

● מדוע הפליגו הספינות דווקא עכשיו? מכיוון שפומפידו מתכוון לנסיעתו לאמריקה, ושם יש השפעה ליהודים על העיתונות...

וייצמן יחליף צמרת משרדו

„כאן לא היתה לא אחדות ולא עבודה“ — אלה היו דבריו של שר-התחבורה החדש, עזר וייצמן, לא-חר שהות קצרה ולימוד ענייני משרד-התחבורה. וייצמן, שלקח לו כבר כעונן אישי את ידו קולין, כלכלן צעיר, עומד להחליף בקרוב גם את דוברו ואת יתר אנשי המשרד הבכירים הטבועים. לדבריו, „בחר-הם תקופת כרמל“.

מעודדים הגירת תושבי רצועת עזה

מזה כמה חודשים פועלת ברצועת עזה חברות נסיעות המוכנות לסייע לכל מי שברצונו להגר לארצות אמריקה הלא-סנינית, אף מעבר לסיוד הרגיל.

המשרדים מציעים לתושבי הרצועה הזי-מוכנים להגר אף את מימון הנסיעה וכל ההוצאות הכרוכות בה, כך שאפילו אדם חסר אמצעים יכול להגר.

המהגרים חותמים על הצהרות, לפיהן הם מתחיי-בים להחזיר את הוצאות נסיעתם משכר עבודתם בי-ארץ אליה יהגרו. לא נודע מי עומד מאחורי חברות נסיעות אלה ומי מבטיח אותן מפני סיכון של אי-החזרת דמי הנסיעה.

ישראל הזמינה 9 מיכליות ענקיות

אחד הסודות השמורים ביותר במרחב, התפוצץ בש-בוע שעבר, כאשר נכנסה לאילת, המיכלית בת 250 אלף טון שנבנתה עבור ישראל, במספנות השבדיות.

בעוד 2-3 שנים תהיה ישראל אחת המעצמות הג-דולות בעולם הרובלת הנפט. ישראל הזמינה ועומדת לקבל עד שנת 1972, ארבע מיכליות בנות 130 אלף טון כל אחת. ארבע מיכליות מעל 230 אלף טון, ומיכליות שתעלה על כל החלומות, כך הצהיר מנחם חן, מנכ"ל מכון הנפט.

„היידס אנטורסן“ טוען שמדובר על מי-כלית בת 323 אלף טון שישראל הזמינה אותה כאחת המספנות הגדולות ביותר שבקו-עולם. המיכליות הגדולה ביותר שנב-נתה עד כה בעולם, היא מיכלית יפאנית בת 400 אלף טון.

מיכליות אלו ישרתו את צינור הנפט אילת-אש-קלון. המיכליות הגדולות יביאו את הנפט לאילת, והמיכליות הקטנות יעבירו את הנפט מאשקלון לאירופה. בעוד שמנחם חן טוען שצי המיכליות הישראלי יגיע ב-1972, ל-2 ורבע מיליון טון, טוענים חוגי הספנות האירופית שמדובר על צי בן 2 וחצי מיליון טון.

צפויה התנגשות ספיר-בן-אהרון

אין מנוס מהתנגשות חזיתית בין פינחס ספיר לבין יצחק בן-אהרון. שריהאוצר אינו כועס רק על גישתו הנוקשה של מדי-כיר ההסתדרות בעניין תוספת-השכר, אלא שהוא נפגע מכך, שבן-אהרון מבקש להי-פיע עתה כממון הראשון שהיה לפועלים מזה שנים רבות; ודווקא השנים שבהן היה ספיר מזכ"ל מע"י, הממונה על טובת פועלי ישראל.

בהתנגשות זו, עשויה להיחצר קואליציה בין האגף הימני במערך, לבין הימין שמחוץ למערך, כדי לרסן את בן-אהרון.

מפ"ם עשויה לפרוש מהמערך

מתגבשת דיעה בתוך מפ"ם למען פרישה מן המע-רך. בעלי-הדיעה: חוגים שאינם בעלי השפעה רבה בתוך מפלגתם, אבל מסוגלים לפתוח בסיבוב חדש של ויכוחים הפגנתיים.

בדיון פנימי בצמרת המפלגה, בשאלת קבלת התיקום בממשלת גולדה, נוצר רוב נגד קבלת התיקום. עתה מסתמן רוב בעד עמדה עצמאית בהסתדרות, וכראש וראי-שונה כבעיות השכר.

האשמות הדדיות בין מנהיגי הגדה

מנהיגי הערבים באר-המערבית עוסקים לאחרונה בחילופי האשמות הדדיות בינם לבין עצמם ובינם לבין מנהיגי ירדן, בקשר לגורל הכספים שנועדו לסייע ל-תושבי השטחים המוחזקים בידי ישראל.

בעוד שהפי הצהרות אישים ירדניים זרי-מו בשנתיים האחרונות כי-90 מיליון די-נאר, ששולמו להעלי בתים שפוצצו, לפי-קודי-ממשלה ירדניים, מורום, עודכדי-דון ושופטים, המסרבים לשתף-פעולה עם הי-שילמון הישראלי.

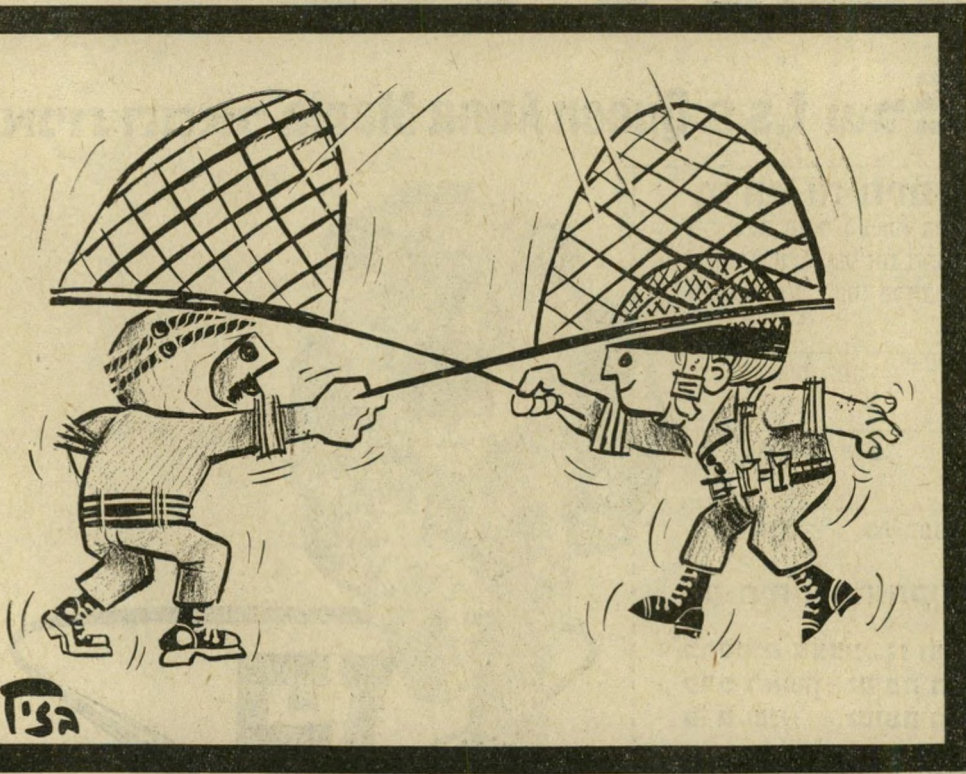
מנהיגי הגדה דורשים לערוך חקירה באשר לגורל הכספים שנועדו.

חרות

תוציא שבועון?

תנועת החרות שוקלת בימים אלה בכי-הרצינות הוצאת שבועון מדיני שימש-כלי ביטוי לתנועה. שבועון זה ייערך עדי-ידו כמה מאנשי „היום“ לשעבר.

בצמרת תנועת החרות מהססים עדיין לגבי הוצאת השבועון, בייחוד לאחר שנודעה העובדה כי רשימת מנויי היום נמסרה או נמכרה למחלקת ההפצה של הארץ עוד לפני סגירת העיתון. כל מנויי היום קיבלו לביתם גלויה מטעם הארץ המציעה להם מנוי על העיתון. הגלויה פותחת במשפט: „כוודאי הגיעה לידיעתך שהנהלת עיתון היום שלחה מכתבי פיטורים לכל עובדי העיתון ליום 15 בדצמבר 1969.“ היא הופצה לפי רשימות מנויים מדויקות.

„תפסתי אותו!“